

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Tredje Behandling af Forslag til Lov om ekstraordinær Pension af Statskassen til Professor, Dr. phil. Niels Wilhelm Gades Enke, Mathilde Gade, født Støger.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 2515).

Intet Endringsforslag var stillet.

Lovforslaget som Helhedfattes under Forhandling.

Engen begærede Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.) vedtoges enstemmig med 62 Stemmer.

Lovforslaget bliver nu at tilstille Landsingets Formand.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af anden Behandling af Forslag til Lov om det offentlige Fattigvæsen.

Formanden (Høgsbro): Som det vil erindres, er det det første Afsnit, der omfatter de 5 første Kapitler med dertil hørende Endringsforslag 1—45 samt Endringsforslagene udenfor Betænkningen Nr. 1—6 (Tidenden Sp. 2568—69), der nu foreligger til Behandling.

Forhandlingen er genoptagen. Folketingsmanden for Københavns Amts 4de Valgtreds har Ordet.

Svar: Jeg vil tillade mig at henvende Ærede Medlemmers Opmærksomhed paa de af det ærede Medlem fra Næstved (Leth) stillede Endringsforslag. Det første af disse Endringsforslag gaar ud paa at fastslaa Retten for den, hvem man vil paalægge Forsørgelsespligt, til at faa dette Spørgsmaal afgjort ved Domstolene. Jeg har ved at gennemlæse Lovforslaget egentlig ikke troet, at det var Meningen at udelukke en saadan Afgørelse ved Domstolene. Jeg har tænkt mig Forslagets Mening med § 9 saaledes, at det var Spørgsmaalet om Forsørgelses Størrelse, som der var overladt til Overøvrighedens Afgørelse, medens man

derimod havde forudsat, at det almindelige Spørgsmaal om, hvorvidt den vedkommende var forpligtet eller ikke, maatte følge de sædvanlige Regler for Afgørelse ved Domstolene. Efter at der nu har været Spørgsmaal om dette under de Forhandlinger, der have været førte, anser jeg det imidlertid for tvivlsomt, om det har været Meningen, og det er jo muligt, at man virkelig i Lovforslaget har tænkt paa at udelukke denne Afgørelse ved Rettergang. Dette vilde jeg ikke finde rigtigt eller muligt at gøre. Imidlertid afhænger den praktiske Betydning af dette Spørgsmaal ganske af, om man mener, at § 9 ogsaa omfatter Faderen til det uægte Barn, eller om den kun angaar andres Forsørgelsespligt. Det er klart, at naar Forsørgelsespligten er grundet paa Ægteskab og paa ægte Fødsel, ville de Spørgsmaal, som deraf kunne rejse sig, ikke have stor praktisk Betydning, men Sagen faar et helt andet Omfang, hvis man mener, at § 9, første Led, ogsaa omfatter Faderen til det uægte Barn (inden rigskministeren: Det mener jeg ikke). Ja, det tror jeg heller ikke, at man kan mene, men saa vidt jeg forstod den ærede Forslagsstiller, var det imidlertid hans Mening, at § 9, første Membrum, ogsaa skulde omfatte Faderen til det uægte Barn. Jeg skønner dog ikke bedre, end at det ikke lader sig forene med, hvad der staar i § 3, at Faderen til et uægte Barn „er pligtig til i Overensstemmelse med de hidtil gældende Regler at yde Underholdningsbidrag“. Derved er jo netop opretholdt for det uægte Barns Faders Vedkommende hele den gamle Lovgivning, og han maa saa vistnok ogsaa antages at falde udenfor § 9. I saa Fald bliver Spørgsmaalet kun lidet praktisk. Men Sagen selv kan, mener jeg, ikke bestrides, Afgangen til Domstolene kan ikke forholdes nogen og heller ikke den Ægtemand, som f. Eks. paastaar, at hans Ægteskab er ugyldigt. Hvis man vil have Regler derom, tror jeg, at man endog maa gaa et Skridt videre end det ærede Medlem, som siger, at den Mand, der anser over, at en Forsørgelsespligt paalægges ham, kan gaa til Politiretten for at faa Spørgsmaalet afgjort, thi den almindelige Regel maa være, at den, der vil paalægge en anden en Forsørgelse, har at søge den vedkommende, være sig ved Politiretten, eller hvor det ellers kan være, og den vedkommende kan holde sig ganske rolig, indtil han bliver ifødt den Forsørgelse, der er Tale om. Saaledes er Reglen for Alimentationsbidrag til uægte Barn, og saaledes maa ogsaa Reglen være i dette Tilfælde, saa at Forslaget maatte undergives nogen Endring, hvis man anser